

31997R1103

1997.6.19.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 162/1

A TANÁCS 1103/97/EK RENDELETE**(1997. június 17.)****az euro bevezetésével kapcsolatos egyes rendelkezésekről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,tekintettel az Európai Monetáris Intézet véleményére ⁽³⁾,

(1) Mivel az Európai Tanács 1995. december 15-én és 16-án megtartott madridi ülésén megerősítette, hogy a Gazdasági és Monetáris Unió harmadik szakasza 1999. január 1-jén, az Egyezmény 109j. cikkének (4) bekezdésében megállapítottaknak megfelelően elkezdődik; mivel a Szerződésnek megfelelően az eurót egységes valutaként elfogadó tagállamok meghatározása e rendelet alkalmazásában „rész vevő tagállam”;

(2) Mivel az Európai Tanács madridi ülésén olyan határozat született, hogy a Szerződés által az európai valutaegységre alkalmazott „ECU” kifejezés általános kifejezés; mivel a tizenöt tagállam kormánya arra a közös megállapodásra jutott, hogy ez a határozat a Szerződés rendelkezéseinek elfogadott és végleges értelmezése; mivel az európai valutának adott név az „euro” lesz; mivel az eurót mint a részt vevő tagállamok valutáját „cent” néven száz váltóegységre fogják felosztani; mivel az Európai Tanács továbbá úgy ítélte meg, hogy az egységes valuta nevének az Európai Unió minden hivatalos nyelvén azonosnak kell lennie, figyelembe véve a különböző ábécéket;

(3) Mivel a Tanács a Szerződés 109l. cikke (4) bekezdésének harmadik mondata alapján az euro jogi kereteinek meghatározása érdekében az euro bevezetéséről szóló rendeletet fog elfogadni, amint a részt vevő tagállamok ismertté válnak; mivel amikor a harmadik szakasz kezdőnapján a 109l. cikk (4) bekezdés első mondatának megfelelően a Tanács elfogadja a visszavonhatatlanul rögzített átváltási arányokat;

(4) Mivel a közös piac működése során és az egységes valutára történő átállás miatt minden tagállamnak gondoskodnia kell állampolgárainak és vállalkozásainak jogbiztonságáról a harmadik szakaszba lépést jóval megelőzően az euro bevezetésére vonatkozó bizonyos rendelkezésekkel; mivel a korai szakaszban e jogbiztonság teszi lehetővé az állampolgárok és a vállalkozások jó körülmények között történő felkészülését;

(5) Mivel a Szerződés 109l. cikke (4) bekezdésének harmadik mondata, amely a részt vevő tagállamok egyhangú szavazatával eljáró Tanács számára lehetővé teszi, hogy az egységes valuta gyors bevezetéséhez szükséges egyéb intézkedéseket hozzon, csak akkor szolgál jogalappal, ha a Szerződés 109j. cikk (4) bekezdésének megfelelően már megerősítést nyert, hogy az egységes valuta elfogadására vonatkozóan szükséges feltételeket mely tagállamok teljesítik; mivel ezért jogalapként a Szerződés 235. cikkére kell hivatkozni azoknál a rendelkezéseknél, ahol a jogbiztonságra sürgető igény mutatkozik; mivel ezért e rendelet és az euro bevezetéséről szóló fent említett rendelet együtt fogja biztosítani az euro jogszabályi kereteit, amely keretek elveit az Európai Tanács Madridban elfogadta; mivel az euro bevezetése a részt vevő tagállamok lakossága egészének napi tevékenységét érinti; mivel az ebben a rendelkezésben és a Szerződés 109l. cikke (4) bekezdése harmadik mondatának értelmében később elfogadott rendeletben nem szereplő intézkedéseket – különösen a fogyasztók tekintetében – a kiegyensúlyozott átállás érdekében meg kell vizsgálni;

⁽¹⁾ HL C 369., 1996.12.7., 8. o.

⁽²⁾ HL C 380., 1996.12.16., 49. o.

⁽³⁾ 1996. november 29-én elfogadott vélemény.

- (6) Mivel a Szerződés 109g. cikkében hivatkozott, és a Tanács Európai Unióról szóló Szerződés hatálybalépése után az ECU meghatározásáról szóló fennálló közösségi jogszabályok összevonásáról szóló 1994. december 22-i 3320/94/EK ⁽¹⁾ rendeletében meghatározott ECU-nek az alkotó valuták kosaraként történő meghatározása 1999. január 1-jén megszűnik, és az euro saját jogú valutává válik; mivel a Tanács átváltási arányok elfogadása tekintetében hozott határozata az ECU külső értékét önmagában nem módosítja; mivel ez azt jelenti, hogy egy ECU összetételében, az azt alkotó valuták kosaraként egy euro lesz; mivel a 3320/94/EK rendelet ezért idejét múlta, és hatályon kívül kell helyezni; mivel a jogi eszközökben az ECU-re való hivatkozás tekintetében a felekről azt kell vélelmezni, hogy a Szerződés 109g. cikkében hivatkozott, és a fent említett rendeletben meghatározott ECU-re hivatkoznak; mivel ennek a vélelemnek a felek számdékait figyelembe véve megdönthetőnek kell lennie;
- (7) Mivel általánosan elfogadott jogelv, hogy a szerződések, és más jogi eszközök folytonosságát egy új valuta bevezetése nem befolyásolja; mivel a szerződés szabadságának elvét tiszteletben kell tartani; mivel a folytonosság elvének összeegyeztethetőnek kell lennie mindazzal, amiben a felek az euro bevezetésére hivatkozva megállapodtak; mivel a jogbiztonság és egyértelműség megszlárdítása érdekében célszerű egyértelműen megerősíteni, hogy a szerződések és más jogi eszközök folytonosságának elve a korábbi nemzeti valuták és az euro között, és a Szerződés 109g. cikkében hivatkozott és a 3320/94/EK rendeletben meghatározott ECU és az euro között alkalmazandó; mivel ez különösen azt jelenti, hogy a fix kamatozású értékpapírok esetében az euro bevezetése nem módosít az adós által fizetendő névleges kamatlábon; mivel a folytonosságra vonatkozó rendelkezések csak akkor tudják betölteni azt a célkitűzésüket, hogy a gazdasági élet szereplőinek – különösen a fogyasztóknak – jogbiztonságot és áttekinthetőséget biztosítsanak, ha mielőbb hatályba lépnek;
- (8) Mivel az euro bevezetése minden részt vevő tagállam monetáris jogában változást jelent; mivel a tagállamok monetáris jogának elismerése egyetemlegesen elfogadott elv; mivel a folytonosság elve kifejezett megerősítésének a szerződések és más jogi eszközök folytonosságának harmadik országok joghatóságaiban történő elismeréséhez kell vezetnie;
- (9) Mivel a jogi eszközök meghatározására alkalmazott „szerződés” kifejezés szándék szerint minden fajta szerződést tartalmaz függetlenül attól, hogy azokat milyen módon kötötték;
- (10) Mivel a Tanács, amikor a Szerződés 109l. cikk (4) bekezdés első mondatának megfelelően eljárva az euro átváltási arányait minden részt vevő tagállam nemzeti valutájában kifejezve meghatározza; mivel az euro és a nemzeti valutaegységek között, vagy a nemzeti valutaegységek között minden átváltásnál ezeket az átváltási arányokat kell alkalmazni; mivel a nemzeti valutaegységek között minden átváltásnál az eredményt rögzített algoritmusnak kell meghatározni; mivel az átváltási arány alkalmazása az átváltásnál az arányok kerekítését jelentené, és jelentős pontatlanságokat eredményezhetne, főleg ha nagy összegekről van szó;
- (11) Mivel az euro bevezetése a pénzüsszegek kerekítését teszi szükségessé; mivel a közös piac működése során, és a Gazdasági és Monetáris Unióra időben történő felkészülés és a gördülékeny átmenet lehetővé tétele érdekében a kerekítés szabályait időben jelezni kell; mivel ezek a szabályok nem befolyásolják a közbeeső számításokra nagyobb fokú pontosságot biztosító kerekítési szokásokat, egyezményeket vagy nemzeti rendelkezéseket;
- (12) Mivel az átváltási műveletekben a nagyobb fokú pontosság elérése érdekében az átváltási arányokat hat helyi értékű számokkal kell meghatározni; mivel a hat helyi értékű szám olyan arányt jelent, ami balról számítva, és az első nem nulla számtól kezdődően hat számból áll,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet alkalmazásában:

- „jogi eszközök”: a jogalkotási és jogszabályi rendelkezések, közigazgatási intézkedések, bírósági határozatok, szerződések, egyoldalú jogcselekmények, bankjegyen és pénzürmén kívüli fizetőeszközök, és más, joghatással rendelkező eszközök,
- „részt vevő tagállam”: az a tagállam, amely az egységes valutát a Szerződésnek megfelelően elfogadja,
- „átváltási arányok”: azok a visszavonhatatlanul rögzített átváltási arányok, melyeket a Tanács a Szerződés 109l. cikke (4) bekezdése első mondatának megfelelően elfogad,
- „nemzeti valutaegységek”: a részt vevő tagállamok valutaegységei, ahogyan ezeket az egységeket a Gazdasági és Monetáris Unió harmadik szakaszának kezdete előtti napon meghatározzák,

⁽¹⁾ HL L 350., 1994.12.31., 27. o.

– „euro”: az euróról szóló rendeletben meghatározott egység-
ges valuta egysége, ami a Gazdasági és Monetáris Unió harmadik szakaszának kezdőnapján lép hatályba.

2. cikk

(1) A jogi eszközökben a Szerződés 109g cikkében hivatkozott és a 3320/94/EK rendeletben meghatározott ECU-re való hivatkozásokat 1 euro = 1 ECU arányban felváltja az euróra való hivatkozás. A jogi eszközökben az ilyen meghatározás nélküli ECU-re való hivatkozást a Szerződés 109g. cikkében hivatkozott, és a 3320/94/EK rendeletben meghatározott ECU-re való hivatkozásként kell vélelmezni, és ez a vélelem a felek szándékait figyelembe véve megdönthető.

(2) A 3320/94/EK rendelet hatályát veszti.

(3) Ez a cikk 1999. január 1-jétől alkalmazandó a Szerződés 109j. cikkének (4) bekezdése alapján hozott határozatnak megfelelően.

3. cikk

Az euro bevezetése nem jár olyan hatással, amely a jogi okmányok bármely feltételét módosítja, vagy valamely jogi okirat értelmében fennálló teljesítést elenged, vagy az alól mentesít, illetve olyan jogot sem biztosít a feleknek, hogy az okiratot egyoldalúan módosítsák vagy felmondják. A felek e rendelkezéstől egyezőt akarattal eltérhetnek.

4. cikk

(1) Az átváltási arányokat minden részt vevő tagállam nemzeti valutájában kifejezett egy euróként fogadják el, és azokat hat helyi értékű számokkal fogadják el.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1997. június 17-én.

(2) Átváltásnál az átváltási arányokat nem lehet kerekíteni vagy csonkolni.

(3) Az arányokat az átváltásnál mindkét irányban alkalmazhatják az euro és a nemzeti valutaegységek között. Az átváltási arányokból levezetett fordított arányokat nem lehet használni.

(4) Az egyik valutaegységről a másikkra átváltandó pénzüsszegeket először az euróban kifejezett pénzüsszegre kell átváltani, amely összeg legfeljebb három tizedesjegyre kerekíthető, és ezt követően kell a másik nemzeti valutaegységre átváltani. Egyéb számítási módszer csak akkor használható, ha ugyanezt az eredményt adja.

5. cikk

Ha az euróra történő átváltásnál a 4. cikknek megfelelően kerekítés történik, a fizetendő vagy elszámolandó pénzüsszeget a legközelebbi centre felfelé vagy lefelé kell kerekíteni. A nemzeti valutaegységekre átváltott fizetendő vagy elszámolandó pénzüsszegeket a legközelebbi váltóegységre, vagy váltóegység hiányában a legközelebbi egységre, illetőleg a nemzeti jognak vagy gyakorlatnak megfelelően a váltóegység többszörösére vagy törtrészére, vagy a nemzeti valutaegység egységére kell felfelé vagy lefelé kerekíteni. Ha az átváltási arány alkalmazása olyan eredményt ad, amelyik éppen a kettő között van, az összeget felfelé kell kerekíteni.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

a Tanács részéről

az elnök

A. JORRITSMA-LEBBINK